

LA EMPRESA

SUMARI:

- L'ATUR
- ENQUESTA PERXADA /1
- ELECCIONS SINDICALS
- INFORME SITUACIÓ DE CAN CORTINA
- L'ESPERANÇA DESPRÉS DE LA CRISI.

Ma yall Jals

EN CAS DE NECESSITAT
RETALLEU-ME....

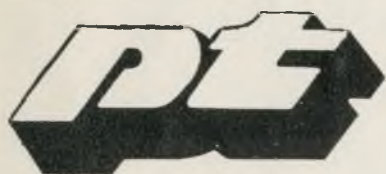
GENER, 1981

Camprodon, 15

ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES
CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

"El sistema capitalista, en totes les seves variants, es veu sotmès periòdicament i - de manera força regular a crisi de sobreproducció, d'excès d'oferta. La durada d'aquests períodes crítics sol ser també força regular i generen sistemàticament atur". Aquesta - somera exposició del que fins ara caracteritzava una època crítica en una societat d'eco- nomia de mercat ha perdut vigència i exactitud. Aquesta definició no serveix per expli- car i entendre la greu crisi que estem travessant. La situació actual, que esclatà de ma- nera definitiva a finals del 1973 amb la crisi del petroli, encara que la història con- firmarà que ja a l'any 1970 és donaven senyals evidents de saturació a alguns del països més importants de la nostra àrea, no es pot enfocar com si es tractés d'un fenomen d'ex- cès d'oferta. És ben cert que compleix un dels requisits bàsics com és el de generar - atur. Però es desmarca de l'ortodòxia imperant perquè genera alhora augment de preus, - inflació, que d'alguna manera és una característica de les èpoques amb excès de demanda, és a dir, la situació contrària de la que ara i aquí es dona. Aquesta correlació positi- va entre inflació i atur, que de cap manera es pot explicar única i exclusivament amb l'augment dels preus de l'energia, és el que despista els estudiosos a l'hora de trobar solucions. Però, malgrat els aspectes negatius i lamentables que acompanyen les èpoques crítiques, aquestes tenen com a mínim un aspecte positiu. Actuen d'alguna manera com a veritables i poderosos motors de canvi. De la crisi tardarem a sortir-ne, però ho fa- rem enfortits i canviats.

A la nostra vila, la crisi comença a fer-se sentir. Ha trigat i massa aviat que ha arribat. Hem vist en poc temps, com algunes empreses, totes elles petites, tancaven - les portes i uns treballadors quedaven sense feina i massa sovint, sense poder cobrar el subsidi d'atur. A més, hi ha empreses en veritable crisi que poden arribar al mateix punt d'inflexió al llarg d'aquest any, amb la qual cosa, el nombre de parats al poble a finals d'aquest any, podria augmentar sensiblement. A tot això hem d'afegir-hi el jo- vent que s'incorpora al mercat de treball i no troba una primera feina. I per enfos- quir més el panorama tenim la manca d'inversió privada, que només fins a cert punt és comprensible i racional. Sumant tots aquests factors es pot preveure un any molt mogut i sobretot, una situació social a mig i a llarg termini, molt diferent, potser millor que l'actual.

La solució en aquest piló de problemes no està, per desgràcia, a les nostres mans, Però això no vol pas dir que haguem d'amagar el cap sota l'ala i desentendre'ns de la problemàtica que ens envolta. Pensem que, d'alguna manera, aquest comportament ha estat i és encara, el pa nostre de cada dia. I això no és beneficiós per a ningú. Anem obli- gats a prendre consciència de la nova situació. És una manera molt simple i pràctica de col.laboració.

I aquest comportament és bàsic per als implicats directament dins el procés productiu. Tant l'empresari com l'assalariat han d'intentar acomodar el seu pas a la nova conjuntura. En èpoques de recessió, la col.laboració entre els dos estaments es fa molt més necessà- ria per tirar endavant. És aquí on podrien i han de jugar un paper important els sindi- cats de treballadors i les organitzacions patronals, malgrat la desconfiança que desper- ten per manca d'informació i actuacions passades. Això ha de quedar superat i aquest any ha d'ésser d'esperança i braços oberts. Confiança mútua per poder tirar endavant i sor- tir enfortits.

Desenganyem-nos. Can Casadesús, Can Aulet, Can Vilarrodona ... i d'altres petites em- preses que han tancat o funcionen amb moltes dificultats, pertanyen a sectors produc- tius que d'alguna manera són els més maltractats per la crisi. Però, el fet que les - grans carrosseres no sàpiguen què vol dir "conviure amb la crisi", que recordin aquella dita "de posar el cul en remull".

Si bé no tenen per sort els peus de fang que tenien les abans esmentades, la seva ac- tuació i possibilitats futures venen i vindran marcades per uns paràmetres determinats, condicionats a la vegada per molts factors de difícil previsió i control. Són conside- racions a tenir molt en compte per aquells a qui més directament correspongui. No us - adormiu en els lloers.

La muntanya del Montseny s'enlaira imponent i dominadora dins la blavor del cel, retallant l'horitzó amb el suau perfil dels seus cims enganxats els uns als altres. Ple de canals i torrenteres, de planúries i serrats, endinsa pregonament les seves arrels en les depressions tranquil·les i selencioses que l'envolten.

Dominador i senyor, la seva altivesa resta fortament amagada per la coberta d'una vegetació sempre verda que li dóna un aspecte encisador que captiva l'esperit i convida a la reflexió i al repòs.

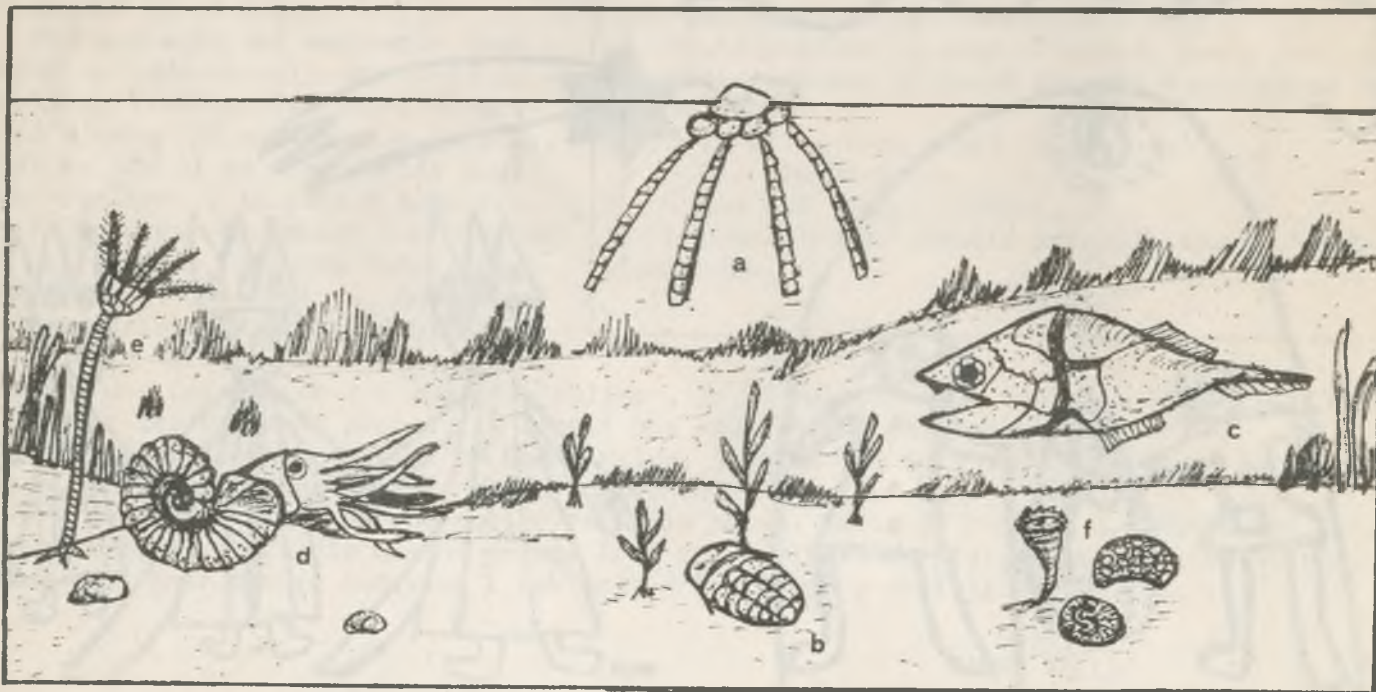
Ara bé, el Montseny no sempre ha estat així... El seu rocam i les seves cingleres, les seves font i els seus rierols, cadascú dels seus indrets ens mostren un antic secret. Fa molt temps, milers i milers d'anys, el Montseny no era pas així.

Si esbrinéssim tots els seus racons i cerquéssim el "per què" de cadascú dels seus indrets arribaríem a saber que el Montseny és quasi tan antic com la mateixa Terra. Però en aquells temps primers no presentava l'aspecte imponent que té ara. Antigament no era més que el fons planer i poc profund d'un mar tranquil que comunicava directament amb la Mediterrània actual. La quietud de les seves aigües permetia l'existència d'una fauna que avui dia som molt lluny de poder imaginar... Petites colònies flotants d'animals totalment desapareguts (Graptolits, (a)); grans Crustacis amb el cos dividit en tres parts, quelcom semblants als "porquets de Sant Anton" (Trilobits (b)); peixos molt primitius, amb el cos cobert de plaques òssies (Peixos cuirassats (c)); Estrelles de mar agafades al fons per un gran peduncle (Crinoideus (e)); Corals rudimentaris (f) ... i altres animals de tot tipus.

No hi mancaven tampoc les plantes que arrelades en el fons fangós i sorrenc s'escampaven per tot arreu.

Si féssim un recompte global de totes les espècies que vivien en aquest mar la nostra sorpresa seria tan o més gran que la que experimentem en veure per primera vegada una pel·lícula sobre els habitants dels esculls tropicals actuals. En aquest mar càlid, on l'aliment no hi escassejava pas, el nombre d'espècies era tan gran i la seva bellesa, dins del seu caràcter primitiu, tan pregona que, de poder-ho veure al natural, en restariem corpesos. (continuarà)

GERMAN ALVAREZ PEREZ
Catedràtic de Ciències Naturals

TROBADA D'INFERMERES I «CAMILLERS» DE LOURDES

El propassat dia 19 de desembre amb el benentès de tenir un canvi d'impressions, va tenir lloc a la Fonda Reus un sopar-trobada entre les infermeres i "camillers" que al llarg de 16 anys consecutius o alterns, s'han desplaçat a Lourdes amb la pelegrinació de malalts.

No cal dir que la trobada, deixant a part el sopar, que per cert fou excel·lent i molt ben servit, va servir per estimular i agermanar una vegada més, els llaços de solidaritat que mantenim sempre amb l'esperit ferm de servir els desvalguts, que un any rera l'altre pelegrinen a Lourdes amb l'esperança de trobar consol i si pot ésser el guariment de llurs respectives malalties.

Fou un acte simpatiquíssim, ja que ens vàrem reunir, enmig de gran entusiasme, un nombros grup de "camillers" i infermeres amb l'assistència dels primers iniciadors d'aquesta magnífica obra conjuntament amb els que ens hi hem desplaçat últimament, en total una seixentena de comensals.

L'oportunitat de celebrar aquesta trobada, a més a més de recordar les anècdotes viscudes al llarg d'aquests 16 anys de pelegrinatge, ha servit per animar tots aquells que amb tan bon encert donaren camí en aquesta gran obra, perquè enguany vencin tota classe de dificultats i que amb el mateix entusiasme que ho començaren, els veiem novament entre nosaltres per reprendre aquesta tasca digníssima com si l'ahir per ells no hagués passat.

Entre els diferents comentaris i canvis d'impressions, ens plau destacar la idea que han tingut els actuals dirigents locals de l'Hospitalitat, d'obrir un compte en una entitat bancària del nostre poble, per facilitar a tots aquells qui vulguin acompanyar els malalts, perquè hi puguin ingressar sempre que ho creguin convenient, quantitats a compte, per tal que a l'hora d'anar a Lourdes no els sigui tan feixuc desprendre's tot de cop de l'import del viatge. Cal remarcar que els que així ho facin, suposant que el dia senyalat del desplaçament els sortís algun inconvenient, els seria retornada la totalitat del

que haguessin ingressat. Aquesta iniciativa ha estat motivada per les anomalies que any rera l'altre, sofreixen els preus de desplaçament i hostatge, degut als canvis de moneda entre la nostra i la francesa.

Com a colofó a aquesta simpàtica trobada, es feren passades de pel·lícules i diapositives relacionades amb Lourdes, on la majoria d'assistents s'hi veieren com a protagonistes, motivant els corresponents i entusiastes comentaris per part de tots, revivint les diferents anades al llarg d'aquests 16 anys de pelegrinatge.

JOSEP GUÀRDIA

CONSELL DE REDACCIÓ:

Martí Auledas, Carme Domingo, Xavier Güell, Jaume Sureda i Núria Tort.

EDITA: Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies.

IMPRESSIÓ: Impremta TREMA.

NOTA IMPORTANT:

-Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar necessàriament, a algun membre de l'Equip de Redacció.

PERXADA no es fa responsable ni sotascriu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, tret de l'OPINIÓ PERXADA, i ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut.

DADES DEMOGRÀFIQUES

(per J.B.C.)

GENER DEL 1980

Baptismes: 1: David Massó i Muntalt

Casaments: 1.- Cristóbal Juárez i Manzano amb Isabel Hidalgo i Amaro.

Defuncions: 6.- Teresa Martí i Guri
Salvi Llopart i Bergit
Josep Busquets i Clopés
Josep Xifré i Planas
Agustí Trunas i Parera
Carme Arboix i Morera

Ara fa cent anys:

GENER DEL 1880

Baptismes: 6
Casaments: 3
Defuncions: 7

- Hi ha qui s'esforça en construir pels altres, pensant en el seu benestar, mirant les seves necessitats, i hi ha qui fa el revés de tot això. En el nostre poble en tenim una petita mostra. Hem vist com uns seients públics han estat destruïts, com uns senyals de circulació i rètols d'informació ciutadana, han estat malmesos o empastifats. I sembla que aquests indicis de barbàrie local ja no haurien de produir-se; hi ha més cultura, però ...

- El punt 3er. de l'Estatut de Catalunya garanteix l'ús normal i oficial del català. No obstant això hi ha gent que es veu que encara no se n'han assabentat, ja que es veuen massa sovint a casa nostra, redaccions en una llengua que no és la nostra, especialment quan es trata d'escrits oficials; el català per ells no deu tenir prou categoria com per presentar una instància, un reglament o uns estatuts. I és lamentable. L'esforç i la lluita de tants patriotes durant molt de temps per aconseguir el lliure ús del nostre idioma en tots els àmbits, ara no és reconegut o potser menystingut per un cert sector de conciutadans, els mateixos, potser que en determinades ocasions propícies arborentriomfals, les quatre barres, aufòrics i satisfets. Per altra part, sortosament va pujant ufanós, un planter de joventut que aprecia de veritat la llengua i que comença a escriure-la amb correcció i deliberació.

Si Mn. Cinto hagués tingut a l'abast un idioma com el que ara tenim nosaltres, gramaticalment normalitzat, unificat i amb categoria oficial! Ell que, com fa remarcar Pla, "va agafar amb les mans una llengua conservada màquinalment per la pagesia com qui agafa un fang informe ..." I en va fer meravelles, com tothom sap.

- Aquest Nadal passat, una colla d'arbucienecs ens ha donat una bona lliçó en revisar el pessebre en el nostre poble. Van presentar, en el marc senyorívol de La Gabella, unes visions nadalenques que foren unes veritables obres d'artesanía artística. Sobretot el seu significat cristià i casolà afectuós mereix tot el nostre elogi.

Per molts anys, amics de la tradició pessebrista!

NOTA ACLARATORIA

Aquesta és la còpia d'una carta trobada a les butxaques d'un home que es va suïcidar.
"Il·lustríssim Sr. Jutge:

Jo vaig tenir la desgràcia de casar-me amb una dona vídua que tenia una filla, però jo no ho sabia, ja que d'haver-ho sabut, no m'hi hauria casat.

El meu pare, per més INRI, era vidu, i es va casar amb la filla de la meua muller, de manera que la meua dona era sogra del meu pare i la meua fillastra es va tornar la meua mare, i el meu pare alhora era el meu gendre.

Al cap de poc temps ells varen tenir un nen, que era el meu germà però era nebot de la meua dona i així jo era l'avi del meu germà.

Prenyada la meua dona vàrem tenir una filla, que, com a germana de la meua mare, era cunyada del meu pare i tia del seu fill; la meua dona era la sogra de la seva pròpia filla. Jo en canvi, sóc pare de la meua mare, i el meu pare i la seva dona són els meus fills. El meu pare i la meua filla són germans; la meua dona és la meua àvia ja que el meu pare és el seu fill; a més a més, jo sóc el meu propi avi.

Sr. Jutge: Compreneu que tinc prou raons per a matar-me, car ni jo mateix sé amb seguretat qui sóc i, davant del dubte, les cavil·lacions racionals sobren per a enredar encara més la troca.

“ DE LA CASA DE LA VILA ESTANT...”

L'ATUR: Sobre la crisi que pateix la societat occidental des de fa 6 ó 7 anys, ja està gairebé tot dit. Els polítics l'han analitzada del dret i del revés i - els economistes han ofert llurs receptes per intentar adobar el desgabell econòmic. - Si els monetaristes de Milton Friedman ens han parlat d'una correcta política monetària, els neo-Keynesians han posat l'èmfasi en la política fiscal. Al cap i a la fi, - fórmules velles, amb embocalls nous!

En el que sí estan d'acord tots els "grans sacerdots" és en el pecat original de la nostra economia: la puja de preus del petroli. I també han coincidit per assenyalar-ne el pecador: el moro mussa!

D'allò que ja no han parlat tant és del creixement gairebé geomètric dels beneficis dels monopolis, sobretot de les transnacionals del petroli. I molt menys encara del ca^ràcter estructural de la crisi, amb les consegüents derivacions moral i ètiques. Amb - el trontoll de l'economia ha quedat qüestionat fins i tot el concepte de societat occidental i la seva escala de valors.

L'atur i inflació són els efectes principals d'aquesta crisi. I l'atur, ensems, la conseqüència més dramàtica. Les xifres són escruixidores -17 milions de treballadors en atur oficialment censats només en els països de l'OCDE (1), a l'any 77; dramàtiques - moltes de les situacions personals dels aturats i incalculable el cost social que de la crisi se'n deriva (pensem només en l'augment de la delinqüència provocat directament - per l'atur).

Malgrat que l'atur hagi arribat a la nostra Vila amb retard (la primera empresa tan- cà a l'any 78) i que les conseqüències són fins el moment molt limitades (l'atur afecta al 5% de la població activa arbucienca), no deixa d'ésser un tema preocupant.

Fins avui han desaparegut 4 empreses, 3 del ram de la fusta i una del tèxtil, que do- naven feina a 91 treballadors/res. En aquests moments són entre 50 i 60 les persones - sense feina a la nostra vila, de les quals una vintena no tenen carnet d'atur. I la pers- pectiva no és pas massa optimista; dues empreses, una del metall i una altra tèxtil es- tan a punt de baixar portes, amb la qual cosa 30 treballadors/res més quedarien al carrer.

Una de les constatacions més lamentables que es poden fer, un cop endinsats mínima- ment en l'anàlisi causal d'aquestes xifres és que el 80% de l'atur de la nostra Vila ha estat provocat bàsicament per la mala gestió empresarial.

Trist, però, no per això, menys cert!

De la Casa de la Vila estant, hom viu aquest problema social greu amb una sensació aclaparadora d'impotència. El tema depassa, de bon tros, les migrades competències d'un Ajuntament i l'actual legislació només permet al municipi gestos simbòlics i declara- cions voluntaristes.

Per contra algun grup econòmic ha aprofitat, demagògicament, el malestar i el nervio- sisme que el fantasma de l'atur provoca en els treballadors per fer xantatge a l'Ajunta- ment, tot intentant obtenir-ne tractes a favor o simplement per justificar il·legalitats.

L'atur, realitat del nostre temps, una de les grans contradiccions d'un sistema que es basa, almenys en teoria, en el respecte de les llibertats personals, però que no és capaç de garantir a l'home el més elemental dels seus drets: el dret al treball.

JAUME SOLER I PASTELLS

(1) OCDE - Organització per la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic que agrupa la major part dels països occidentals.

PHILDAR

LLANES • MITGES • MITJONS

GUIA PER A LA CONFECIÓ
DE JERSEIS.

c/ Germana Assumpta, 22

GENT D'ARBÚCIES

GENT D'ASTÚCIES

CONCURS Nº 14

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

CONCURS PREMIAT AMB LLIBRES
PER VALOR DE 1000 PESSETES

ATENCIÓ CONCURSANTS: Hem cregut interessant modificar el Concurs i ho hem fet augmentant el número de preguntes, però facilitant les respostes.

Sabeu quines són les veritables?

- 1 L'actual President de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol i Solé, de la llista presidencial quin número li pertoca? 105-110-115
- 2 Quina és la comarca del Principat que pertany al vessant Atlàntic? la Vall d'Aran, el Pallars Sobirà el Pallars Jussà.
- 3 La Mancomunitat Montseny-Guileries està formada per diversos municipis, saps quants són? 7-8-9
- 4 Qui és l'autor de l'obra dramàtica Terra Baixa? Josep Mª de Segarra, Àngel Guimerà - Serafí Pitarra.
- 5 La fotografia correspon a una casa noucentista de la nostra Vila. Saps on és?

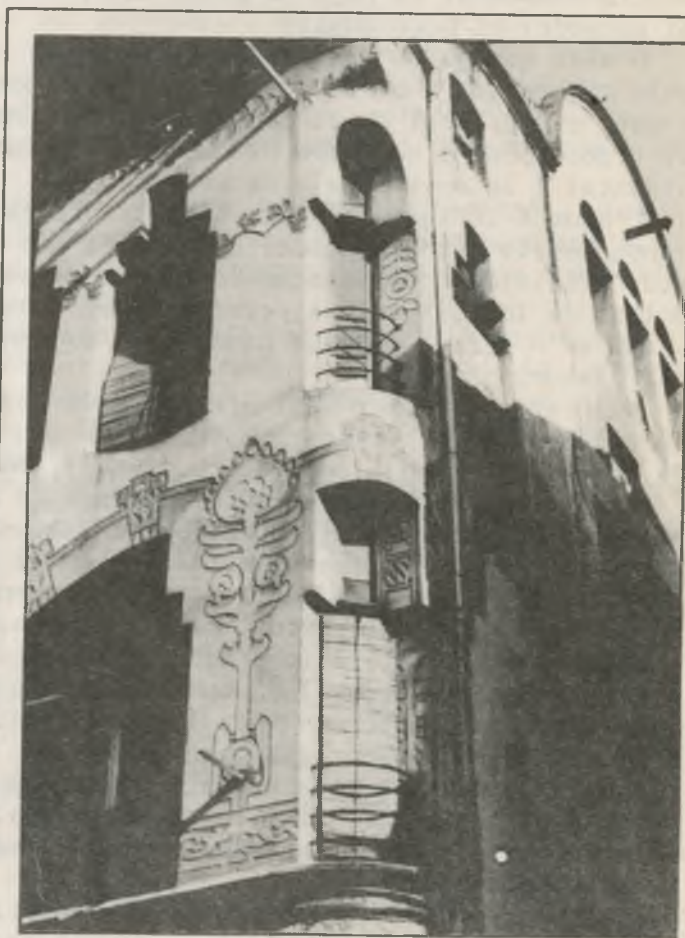

Foto GARRIGA

- Envieu les respostes o porteu-les personalment a l'Oficina de la Caixa o a la Biblioteca d'Arbúcies. També les podeu enviar per correu directament a la revista PERXADA.
- Teniu temps fins el dia 10 de Febrer.
- El mes vinent publicarem la solució i el nom del guanyador.

SOLUCIÓ CONCURS Nº 13:

PREGUNTA Nº 1.- El safareig públic és al carrer del Castell

PREGUNTA Nº 2.- Missa Pastoril.

PREGUNTA Nº 3.- Núria, la Molina

NOTA: Del concurs nº 13, no hi ha cap resposta correcta, per tant s'acumula el premi, quedant per aquest mes de 2.000 pessetes.

SINDICALS

MIMI ' METALÚRGIC

Amb el 31 de Desembre vàrem arribar a més del capdevall de l'any 1980, al termini també del període de les Eleccions Sindicals iniciat a mitjans d'Octubre, de singular importància de cara a consolidar les Centrals Sindicals al nostre poble.

Voldria amb aquest comentari parlar del moviment obrer a la nostra Vila, iniciat amb els "enllaços de la C.N.S." fins ara i després de les últimes eleccions democràtiques, tot i recordant-nos de la primera convocatòria del 77 que va servir per legalitzar, treure la por i d'implantar a Arbúcies les dues Centrals Democràtiques i de Classe.

Començant per l'última convocatòria, que a part del justificat i comprensible relleu als companys dels Comitès sortints, no es va produir fins després d'haver sobrepassat en més d'un any el temps pel qual havien estat elegits, motivat per la lentitud en l'aprovació per les Cambres de representants de l'articulat de l'Estatut del Treballador que va regular a partir d'aquell moment les noves Relacions Laborals quedant derogades així, aquelles altres lleis de les quals val més no recordar-se'n.

A les eleccions celebrades últimament però allò més important, segons el meu criteri, era que es repetís i de fet s'ha repetit la participació que hi va haver la primera vegada, tant en la confecció de llistes com en la votació que els treballadors veiessin que el sindicat és l'únic mitjà per reivindicar, organitzar-se i defensar-hi els seus interessos i que només així podran fer-se arribar la seva veu en les negociacions amb el sector empresarial i els seus propis representants per aconseguir i pactar millores tant econòmiques com avenços socials de tota mena; a partir, és clar, de la correlació de forces de cada empresa i sector. Amb tot penso que aquesta presa de consciència, aquesta necessària presa de consciència de classe, s'està aconseguint.

En el temps que va de les primeres Eleccions l'any 77 fins al 22 de Novembre de 1980, data d'aquesta última consulta, ha servit d'avaluació i revàlida al mateix temps a les Centrals Sindicals que van superar amb no poques dificultats aquest difícil camí.

Dificultats com poden ésser; una classe treballadora mal acostumada pels quaranta anys de conformisme, paternalisme i represàlies pròpies d'això mateix, etc. etc., l'educació que hem rebut a les escoles els treballadors de les generacions que passen ara dels 25 anys per exemple, o de menys i tot?, la falta d'un sentit més viu de la solidaritat, de la llibertat, de la justícia fa que el procés iniciat de recuperació d'aquests valors vagi pas a pas però alhora els anem refermant per superar els obstacles i dificultats de tota mena que vagin sorgint fins a aconseguir desterrar per sempre de la nostra societat la inhumana i cruel explotació.

La victòria d'aquestes eleccions no és doncs, al meu entendre, d'una sigla o d'una altra sinó que tots els treballadors que fem pinya en el nostre sindicat estem començant a aprendre a esquivar o saltar si cal aquells impediments que ens entorpeixin el camí.

I ja pensant en el futur, tot esperant als companys que es van incorporant al món del treball, amb una preparació intel·lectual i una manera d'ésser pròpia i diferent a la vegada, perquè participin també en la lluita diària constant i dura que hem de mantenir els treballadors per anar millorant i no deixar-nos prendre les millores guanyades durant les lluites passades per assolir d'una vegada una societat més justa i solidària per a tots.

ELECTRO

CARRETERA D'ARBUCIES A SANT HILARI (KM 0.8) ARBUCIES/GIRONA

MOBIL

- ELÈCTRICA D'AUTOMÒBILS
- ELECTRO-PREPARACIÓ ESPORTIVA
- CÀRREGUES RÀPIDES
- "RALLYES", ETC.

[ENQUESTA]

L'enquesta que hem passat als dos darrers números de Perxada ens sembla que ha estat ben acollida entre els nostres lectors donada la participació que n'hem rebut.

Agraïm, doncs, aquesta participació dels nostres lectors ja que ens ajuda a valorar la nostra tasca, a esmenar possibles errors i a veure'n noves possibilitats.

Publicarem els resultats en tres blocs. En un primer bloc veurem un estudi quantitatiu (en % i sempre sobre el total de les 66 enquestes rebudes).

RESULTATS DEL 1er. BLOC DE PREGUNTES

Edat

Menys de 16 anys	: 8	{ H: 6 D: 2	> 12,12%
De 16 a 25 anys:	22	{ H: 11 D: 11	> 33,33%
De 26 a 35 anys:	15	{ H: 9 D: 6	> 22,72%
De 36 a 50 anys:	10	{ H: 5 D: 5	> 15,16%
De més de 50 anys:	11	{ H: 7 D: 4	> 16,67%

Sexe

Dones	: 28	42,42 %
Homes	: 38	57,58 %

Llegiu Perxada cada mes?

Sí	: 62	93,94 %
No	: 3	4,55 %
No contesta:	1	1,51 %

Llegiu alguna altra revista a més de "Perxada"?

No	: 3	4,55 %
Sí	: 63	95,45 %

Quines?

	-16		16-25		26-35		36-50		+ 50		Totals
	H	D	H	D	H	D	H	D	H	D	
Revistes del cor	2	2	2	3	-	2	2	-	1	-	14
Informació general	1	-	7	6	6	1	2	1	4	1	29
D'altres tipus	1	1	5	10	4	5	3	3	4	3	39

CONCLUSIONS:

- L'edat que més es llegeix Perxada és entre 16 i 35 anys i el grup que menys ho fa és el de menys de 16 anys; a més a més la llegeixen més homes que dones.
- La gent que constesta l'enquesta llegeix Perxada assíduament i aquests 66 exemplars són llegits per unes 180 persones. Si això ho apliquem als 350 números de venda mensual resultaria que llegeixen Perxada, tirant curt, un miler de persones, cosa que ens faria dir que una quarta part del poble la llegeix.
- El 95,45 % de gent que compra Perxada llegeix a més a més altres tipus de revistes.

Creiem que els tres apartats de tipus de revistes que hem fet no són prou indicatius com per extreure'n unes conclusions vàlides, i per això sols us en donem els resultats.

El segon bloc de respostes el publicarem a la Perxada del mes vinent.

En un intent de confirmar els rumors que corren a nivell de poble sobre els greus problemes que afecten els treballadors de Can Cortina, ens hem adreçat a alguns dels afectats per recollir-ne informació. Aquesta iniciativa ha estat ben acollida per tots els treballadors. Les opinions aquí expressades reflecteixen textualment les respostes donades pels interessats a les qüestions plantejades.

- *Realment són tants i tan greus els problemes que teniu a Can Cortina?*

Sí, els problemes que tenim són greus. En aquests moments quasi no tenim feina, ni tan poc material ni eines per fer-la, ni cobrem íntegrament el sou des de fa mesos.

- *Quines són les causes que creieu que han portat a l'empresa a aquesta situació?*

Nosaltres creiem que la causa principal ha estat la evident incapacitat empresarial del propietari. De sempre hi ha hagut una total desorganització i una manca de previsió, a més d'una gestió deficient.

- *A partir de quin moment us vàreu adonar que la cosa no rutllava?*

Fa uns dos anys que va deixar de pagar la seguretat social tot i descomptant-nos-la. Durant la mateixa època es van començar a donar certes irregularitats en el cobrament del sou, no afectant encara la totalitat de la plantilla.

- *Quins passos heu donat els treballadors per intentar resoldre la problemàtica dins l'empresa?*

La nostra primera iniciativa va consistir en intentar parlar amb en Joan per conèixer les dificultats que travessava l'empresa. Ens va dir que no passava res, que "estéssim tranquils". Però nosaltres no podíem estar tranquils perquè no teníem la seguretat de cobrar la setmanada i a més era palpable que la situació es deteriorava. Després de molt de temps d'intentar negociar amb ell i en veure que no en trèiem l'aigua clara, vàrem adreçar-nos a l'advocat laboralista per assessorar-nos i tirar endavant l'expedient de crisi que nosaltres sol·licitàrem. Després de moltes gestions, ens va ser denegat sense cap mena d'explicació. Una denegació clarament injustificada a menys que es fonamenti en informes poc fiables sobre la situació de l'empresa.

- *Després de la negativa de l'expedient de crisi, quines postures heu adoptat i què penseu fer?*

Les alternatives que se'ns presenten són escasses o quasi nul·les. Per una part, la nostra situació laboral va empitjorant. De les vacances ençà la feina ha disminuït sensiblement a causa de la poca confiança que la empresa inspira. A més alguns de nosaltres ens hem passat diverses setmanes sense cobrar i quan ho hem fet no ha estat íntegrament. A tots se'ns deuen força diners. Davant d'aquesta perspectiva, creiem que l'única solució viable passa per un canvi de la direcció de l'empresa, ja que creiem que la manca d'organització i la pèsima gestió estan en el fons de la crisi. Davant d'aquesta situació, i amb la impossibilitat de trobar feina a cap altra empresa del poble, la nostra postura és d'aguantar i esperar els esdeveniments.

Hem intentat fer una exposició oberta de la situació real d'una empresa en crisi, basant-nos en la informació obtinguda directament dels afectats. Pensem que el poble espera i desitja una sortida positiva i acceptable per als interessats, perquè sembla evident que les dificultats d'un es minories poden crear un malestar general.

tot xeccant

Malgrat que totes les previsions de l'any se'ns presentin dificultoses, cada dia neixen infants que poden fer un futur més esperançador... però encara avui tots aquests naixements es troben enmig de la realitat actual. Per això, i com a representació de tots els pares, hem volgut reflectir com ha esdevingut el primer naixement del primer arbucienc de l'any; en José - Luís i la Tomasa ens en parlen.

- En Carles va néixer quan tot just s'encetava l'any...

Sí, a quarts de deu del matí ja era al món, si hagués estat un xic més matiner seria el primer nou nat de Girona; però un minyó de St. Hilari - nasqué a les dotze i deu minuts. Per cert que també ens hauria fet gràcia perquè tenen unes certes atencions, obsequis i fins i tot el batlle de Girona serà el padrí honorari de l'infant.

- I a la vostra filla Ester, què li n'ha semblat la vinguda del seu germa net?

D'entrada li ha fet molta il.lusió, ara se'ns aixeca cada nit a veure'l quan el sent a plorar... però tot i així ens sembla que més endavant pot - agafar gelosia; de moment no se n'adona massa.

- Com heu viscut aquesta nova experiència?

L'alegria ha estat la mateixa, encara que fa poc temps de la naixença de la nena ja no ens enrecordàvem del tragí que porten.

- Considereu que l'embaràs és un estat natural o malaltís?

Troband-te bé, és una situació normal, ara bé a partir dels set mesos et comences a sentir més feixuga.

- Hi anaves més tranquil.la al part aquesta segona vegada?

Al contrari, amb més por, perquè saps l'estona que passes... -li feia molta ànsia marxar de casa (diu el marit)-... és cert, és que les hores - d'espera sembla que a casa no es fan tan llargues, perquè estàs voltejada dels teus i no et sents tan estranya.

- Quin tipus de part vàreu triar?

A la Seguretat Social no t'adormen, tret d'algun cas que es presenti com plicat, el que sí apliquen generalment és el gota-gota, de fet el que decideix és el metge.

- Hi ha una mena de descrè dit de la Seguretat Social, què us n'ha semblat?

Nosaltres totes dues vegades n'hem sortit molt contents, també depèn molt del metge que ensopeguis. És clar que en una clínica privada sempre gaudeixes de moltes més comoditats, no has de compartir l'habitació i tens la família més a prop. Cal esmentar, però, que en quant a la qüestió econòmica aquí surt de franc i en canvi a les privades pagues un disbarat.

Foto Garriga

(parets del primer nadó d'Arbúcies de l'any 1981)

- I en quant a la lactància, natural... o artificial?

La lactància artificial porta més feina i més despeses; crec que és millor pel desenvolupament del nen donar-li el pit, però has de vigilar més amb l'alimentació i sobretot estar molt tranquil, perquè si estàs nerviós, repercuteix a la criatura. Un altre factor molt important és el fet que la mare treballi i pugui acomodar el seu horari laboral.

- Creieu que al cap de tres mesos d'haver tingut la criatura la dona pot tornar a treballar?

Depèn molt de les circumstàncies, si tens algun familiar que te'l pugui guardar i comptant que no estigui malalt, la parella s'ho pot combinar bastant bé; ara en el cas de dos fills ja és més carregós.

- A quina edat penseu que és convenient portar els nens a l'escola?

Fins al dos anys, si no treballes o tens qui te'ls guardi, creiem que és millor tenir-los a casa; ara bé a partir d'aquesta edat els convé de relacionar-se amb d'altres infants, aprendre a conviure; sinó es tornen massa emmarats o tancats.

- Les parelles, avui dia, són prou conscients de fer una planificació familiar a l'hora d'emprendre tota una vida junts?

Ens sembla que ara ja hi ha més informació, és un tema en el que al principi no hi penses massa, però crec que a l'any o any i mig si no has tingut fills ja et comences a preocupar. Personalment considerem que tal i com està la vida amb dos ja en tens ben bé prou.

- Hi ha bon servei de pediatria a la Vila?

No, és insuficient. Són comptats els dies de visita i sovint et quedes sense poder-hi anar; llavors et trobes que si has de marxar a fora vas esperant fins l'última hora i la malaltia es pot complicar.

- Per part de l'Estat quin ajut econòmic teniu per cada fill?

Mínim... pel naixement et donen tres mil pessetes i quatre coses per la canastilla, - després cobres dues-centes cinquanta pessetes al mes dels anomenats punts.

Decididament fa vergonya parlar d'aquestes quantitats ridícules quan analitzes la veritable protecció que donen altres països als seus infants. (Una quantitat suficient per plantar cara a les despeses del naixement i continuïtat en quant a l'educació).

Esperem que en CARLES GONZALEZ I GONZALEZ, que tindrà vint anys l'any dos mil, trobi la situació millorada.

Foto GARRIGA

— CARME COLL —

— GLÒRIA FONT —

— MAITE GISBERT —

RECERQUES A ARBÚCIES

A principis del mes de novembre passat un grup de jovent del poble desitjós de conèixer la història local arbucienca, ens va semblar que seria interessant planificar un estudi que cerqués aquesta realitat cada dia més desconeguda per als arbucienca joves, malgrat ser la més propera que tenim.

Ens vàrem proposar emprendre una tasca que tingués com a objectiu més important assolir una informació que serva una part considerable de la població; la gent gran, especialment la gent de l'anomenada "tercera edat". Creiem que els nostres pares i els nostres avis juguen un paper molt important dins la comunitat; un paper que molt sovint subestimem i marginem. Així doncs, la finalitat que pretenem és aprofundir sobre les tradicions i costums dels grups locals arbucienca que avui dia estan en procés de desaparició; no solament a Arbúcies, sinó arreu de les nostres contrades.

El món casolà i tancat de temps ençà, s'ha vist desbordat per tot un feix de transformacions (migratòries, demogràfiques, culturals, econòmiques, etc...) que en molt poc temps han commogut els seus fonaments. En molt pocs anys, hem passat d'un context que s'autosubministrava quasi totes les necessitats a un altre que depèn exclusivament de l'exterior per sobreviure. Amb poques paraules abans "tot quedava a casa", ara ens assabentem més aviat del que passa a E.E.U.U. o a la Xina, que no pas dels mals que pateix el veí del costat.

Tots aquests fenòmens esmentats s'han escampat per totes les nostres comarques, i alguns de nosaltres hem nascut amb ells. És evident aleshores, que una recerca d'aquest tipus és molt suggestiva i presenta multitud d'al·licients; des de l'estrictament científic, fins al caràcter humà que la inspira, ja que preté entaular un diàleg amb tots aquells qui ho desitgin, si pot ser amb tot el poble. Abans de tot però, caldria assenyalar que no volem caure en el parany de mitificar aquesta realitat que volem investigar, el que nosaltres creiem que s'ha de fer és reivindicar aquest bocí de la nostra història per en-tendre-la millor, amb tot i per a tot.

Bé, fins ara només hem explicat les motivacions que ens han impulsat a proposar aquesta recerca, però també convindria aixecar certes consideracions per recalcar un xic més la seva personalitat.

La consolidació i arrelament del treball, depèn en gran part del ressò i l'embranchida que li donin els mateixos arbucienca. Per una part, necessitem el suport financer i moral d'entitats locals i extra locals, i per l'altra, necessitem la col.laboració de tots els arbucienca que ens puguin facilitar informació dels temes que tractem. Si aquests objectius s'assoleixen, la investigació gaudirà de perspectives molt interessants. En primer lloc cal remarcar la pràctica social que implica una recerca d'aquest tipus entre diferents capes i sectors de la comunitat. El fet que dues generacions tan equidistants es posin a dialogar, justifica els bons propòsits del treball, Però, per arrodonir el pinyonet, a més d'aquesta pràctica social esmentada, té un interès científic a tenir en compte per als centres docents i els investigadors.

Aquesta investigació no està vinculada a cap sector del poble; ara bé acceptarem qual sevol tipus d'ajut vingui d'on vingui, sempre i quan això no signifiqui desvirtuar o despersonalitzar els seus principis i objectius.

Finalment només ens resta dir que hem tingut la sort de comptar amb l'assessorament professional d'un antropòleg i col.laborador assidu: el Sr. Joan Frigolé i Reixach, professor d'antropologia a la Universitat Autònoma de Barcelona i Director de l'Institut Català d'Antropologia.

ESPEREM LA COL.LABORACIÓ DE TOTS!!

Montserrat Cortès
Rosa Costa
Salvador Tort
Quico Batlle i Andreu Bover.

PIU, PUEZANT
LES HÒSTIES ES
VAN CARDANT.

ARA QUE EL VEIG
AMB L'ESCOMBRA
LA CARTERA LI FUMARÉ
I AIXÍ COBRARÉ.

DEL MEU HOME
N'ESTIC TIPA,
I EL DIVORCI
QUE NO ARRIBA

HAURIEM D'ORGANITZAR
UN FESTIVAL DE ROCK
A VEIEM SI AIXÍ
OMPLIM EL LOCAL.

MARE, QUE HI HA CRISI
DE CONVERSA A CASA?
NO FILLA, SA HI HA
LA TELEVISIÓ, QUE XERRA

DEL BALLE FIO BALCÓ
NO MEN DEL BALCÓ
I DES DEL BALCÓ
I EL OTIIVIM

AJUNTAMENT

El món dels Encanteris

AMICS PERXAIRES, ara tindreu una altra oportunitat a la revista.

Teniu alguna cosa que us sobri?
O esteu desesperats buscant-ne una altra?
A la vostra vida hi manca algun alicient?
Teniu molt per oferir?
Etc.? ...

No ho dubteu! Aquest apartat us n'ofereix l'oportunitat, per només cinc durets.

DEMANEU!

OFERIU!

Tots els interessats us podeu dirigir a la Montserrat Pujolràs (llibreria el Pont de 6 a 9 h.) o bé per correu a la secció dels Encanteris amb la corresponent identificació, que - si creieu convenient no sortirà a antena.

NOTA: Per als afers personals garantim el màxim de discreció.

DEMANDES

Jove ben plantat: busco dona de dilluns a divendres. No sóc gaire exigent. Qualsevol interessada es pot dirigir a la revista per contactar.

Busquem local de planta baixa, mínim 30 m²., situat dins el casc urbà. Millor - amb aigua i llum, no imprescindible. Preu a convenir. Interessats, dirigiu-vos a l'Ajuntament de 8 a 2 els dies feiners o bé al telèfon 86 00 01.

EN EL DIC DE REPARACIÓ ?

Evidentment, el món va fent-se petit. Els mitjans moderns de comunicació posen a l'abast nostre la pel·lícula dels fets, per la qual cosa tothom viu al corrent de quasi tot allò que hom prepara a l'escenari canviant de la humanitat embogida, a la qual, ens agradi o no, estem estretament vinculats.

Els profetes dels malastre, que sempre n'hi ha, atribueixen interessadament al canvi polític la responsabilitat de totes les tribulacions que soporta el nostre país, quan la veritat simple és que el malalt pateix d'"universalitis " aguda: n'hi ha prou amb donar una ullada al noticiari alarmant que ens arriba cada dia: Afganistan, El Salvador, Iran-Irak, Bolívia, Palestina..., en quant a guerra oberta; tota l'Europa, gran part d'Amèrica i Àfrica, tot el sud-oest asiàtic, en quant a guerra sorda. Els organismes que l'home va crear per a vigilar la pau dels anys quaranta, fan pudor de podrit i de mentida, de cobdícia i de traïció. És inútil que els espanyols ens preguntem, ara, on és la llibertat, car si mirem entorn nostre, ens donarem compte de què aquell que no la mal usa la malviu o, allò que és pitjor, la maltracta. I ens donarem compte de què, com quasi sempre, hem arribat tard al convit.

No obstant, si aprofitem la lliçó, encara podem tenir premi; un premi si no molt gros, força estimable. Si sabem tornar al sentit comú, trobarem de nou el camí recte: el bon viure no ha d'ésser, precisament, tirar-ho tot per la finestra; l'exigència i la responsabilitat a l'hora de fer feina, han d'anar junts. Cal ésser en tot, responsables.

Atribuir a la presència de la Democràcia el nostre enfangament, és, més que neci, mal intencionat: ni Itàlia, ni França, ni Anglaterra, ni la poderosa Nord-Amèrica, son aprendents del sistema; però no per això es troben a l'abric de la crisi que oprimeix la tranquil·litat universal. Potser (i sense potser) hom ha entrat en una fase crítica del planteig social que la Humanitat té davant seu, i no podem, de cap de les maneres, restar al marge o quedar-nos expectants. Si aconseguim, a la fi, sortir de l'enfangament tot fent, com fins ara, de semi-badocs, podrem donar-ne gràcies a Déu. Encara que sigui perdent en bona part la nostra malaltia consumista.

No gaire lluny, ja, retrona el canó de la tragèdia: tot és qüestió de temps, tota vegada que els grans interessos de l'hora present, tant si s'escriuen en rus com en ianqui, ens amenacen de dur-nos cap on convingui a llur corresponent dictadura: simpàtica o no, però dictadura a la fi.

Si, tot fent un joc demagògic de prestidigitació interior, ens fos possible de tirar per la finestra tota conseqüència, fos la que fos, la nostra felicitat seria total. Però resulta que el món ens té presoners des de fa molt temps i, per desgràcia nostra, no podem pas ignorar els llaços amb els quals ens manté lligats: guaitem el cens alarmant a les nacions conveïnes, i ens posarem a tremolar. El mateix que nosaltres, Anglaterra, França, Itàlia, Portugal i el Benelux, Suècia i Noruega; sols Alemanya, la gran vençuda dels anys quaranta, s'aguanta ferma com una contradicció. Quin sarcasme!.

En quan a l'aspecte espiritual del panorama, ja fa anys que la humanitat va coixa: l'ateisme innumerable, la divisió entre els mahometans, un cristianisme incoherent i força malmés per la lleivor del darrer Concili ens ofereixen un panorama desalentador, que, amb l'aparició en escena de la reba jovenívola ultimíssima, s'anarquitza ràpidament. Cal confessar que, a mida que el temps passa, som cada dia més pobres.

Que Déu ens ajudi.

RAFAEL VILÀ I BARNILS

VIATGES
MARSANS

REPRESENTANT:

AGÈNCIA ARBÚCIES

C/GERMANA ASSUMPTA, 22

cultura, *cultureta,* culturassa

JUBILATS D'ARBÚCIES: L'Associació de Jubilats i Pensionistes d'Arbúcies, va celebrar assemblea general al Centre Parroquial, i es van confirmar en el càrrec els onze membres de la Junta, que són els següents: Joaquim Horta, President; Joaquim Bayés, Sots-President; Maria Rull, Secretària; Joan Cucarella, Tresorer; i Enric Llorella, Josep Reus, - Josep Pascual, Miquel Boldú, Maria Valls, Marta Garcia i Antònia Areñas, Vocals. S'aproven els estatuts presentats per la Junta i s'acordà d'enviar-los, juntament amb l'acta fundacional, al Govern Civil, per tal de legalitzar degudament l'Associació.

Tots aquells jubilats que els interressi ser socis, poden dir-ho a qualsevol membre de la Junta o dipositar un paperet amb el seu nom i adreça a la bústia que hi ha als baixos de la Casa de la Vila.

RECITAL DE POESIA CATALANA: El passat dia 30 de Desembre tingué lloc a la Biblioteca de "La Caixa", organitzat per la Conselleria d'Ensenyament i de Cultura, un recital de poesia a càrrec d'en Rafael Vilà i Barnils.

En la primera part foren recitades algunes composicions d'aquells autors catalans que van ésser formalment presents en le moviment literari que va produir-se a causa de la nostra Renaixença, tals com: Pitarra, Costa i Llobera, Àngel Guimerà, Jacint Verdaguer, etc., i a la segona part tot un seguit de Nadales de les quals n'és l'autor el propi Vilà i Barnils.

La interpretació que en féu l'amic Rafael es pot qualificar d'esplèndida, i els que hi assistírem vam tenir el goig i el plaer de retrobar en ell, a més del poeta que ja - tots coneixíem, un rapsoda formidable que ens va fer descobrir amb el seu ben dir, un xic més de la nostra Poesia.

Ha estat un primer pas que hem d'intentar que no s'aturi aquí.

XV CONCURS NACIONAL DE FOTOGRAFIA: Organitzat per la Secció fotogràfica del Centre Parroquial. Puntuable pel Premi "Nector". Amb la col.laboració especial de la EXma. Diputació de Girona, l'Ajuntament d'Arbúcies i de "La Caixa".

Els premiats foren els següents:

TEMA ARBÚCIES -Nacional-

- 1er. Premi: Josep Allué de Martorelles
- 2on. Premi: Joan Rebollar de Martorelles
- 3er. Premi: Josep Guiolà d'Arbúcies
- 4rt. Premi: Francesc Font de Sta. Perpètua la Moguda
- 5è. Premi: Josep Mª Vall de Sabadell
- 6è. Premi: Francesc Calero de Sabadell.
- 7è Premi: Josep Mª Garcia d'Arbúcies
- 8è Premi: Santi Bajona de Manresa

TEMA LLIURE -Nacional-

- 1er. Premi: Antoni Pastor de Viladecans (VIII trofeu Torre-Arboc)
- 2on. Premi: Salvador Obiols de Viladecans
- 3er. Premi: Diego Pedra de Cornellà del Llob.
- 4rt. Premi: Josep Mª Varó de Tarragona
- 5è. Premi: David Balcells de Tarragona
- 6è. Premi: Lluís Leandro de Cornellà del Llob.
- 7è. Premi: Josep Allué de Martorelles
- 8è Premi: Benet Ibàñez de Valls
- 9è Premi: Josep Mª Ribas de Reus
- 10è. Premi: Joaquim Alcón d'Esplugues del Llob.

TEMA ARBÚCIES -Local-

- 1er. premi: Ramon Fontbona
- 2on. premi: Carme Moré
- 3er. premi: Martí Plana
- 4rt. premi: Antoni Fernàndez

1er. Premi Tema Lliure -Nacional-
ANTONI PASTOR

cultura ...

TEMA LLIURE -Local-

- 1er. Premi: Lluís Cuminal
2on. Premi: Josep Recarens
3er. Premi: Carme Moré
4rt. Premi: Bertomeu Fors

Foren un total de 86 participants amb un total de 311 fotografies.

(Foto Martí Plana: Moment en què l'Alfons Auladell, en representació de l'Ajuntament d'Arbúcies, lliura el VIII trofeu Torre-Arboç al Sr. Antoni Pastor.)

"LA PROBLEMÀTICA DE LES DIPUTACIONS":

Xerrada col.loqui que va tenir lloc el dia 9 de gener, a la Casa de Cultura de "La Caixa".

En Francesc Sasares i en Xavier Guibert del PSC, van exposar a partir de la problemàtica de les Diputacions, la seva postura com a partit dintre del Parlament de Catalunya, remarcant que llur tasca primordial és la de mantenir informada la gent de tots els pobles de l'actuació del Partit Socialista i poder obtenir així de la mateixa gent, una valoració i una crítica de la seva línia d'acció.

Amb motiu del primer aniversari de PERXADA, l'Ajuntament d'Arbúcies va lliurar al Conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Max Canher, un exemplar dels 12 números inicials enquadrats i amb una dedicatòria de l'equip, la qual cosa fou remerciada.

EL LLENGUATGE POPULAR

Incorrecte

Correcte

Carrera	CURSA, CORREGUDA
Carga	CÀRREGA
Cartelera	CARTELLERA
Casi	GAIREBÉ, QUASI
Casilla	CASETA, CASELLA
Catxarro	ESTRI
Cego	CEC
Celos	GELOSIA
Cenicero	CENDRER
Cigarrillo	CIGARRET, CIGARRETA
Cinturón	CINTURÓ
Círcul	CERCLE o CIRC
Cierre	TANCA o TANCAMENT
Claro!	ÉS CLAR!
Cobro	COBRAMENT O COBRANÇA
Colar-se	PASSAR AL DAVANT
Columpi	GRONXADORA
Comadrona	LLEVADORA
Combatir	COMBATRE

-D'aquests barbarismes, s'han de fer alguns aclariments. En el cas de "carrera", hem de dir CURSA quan ens referim a l'acció de córrer en una competició. Exemple: "Una cursa de bicicletes". També poder dir: CORREGUDA o CORREDISSA. El mot CARRERA és correcte quan parlem d'una professió liberal. Exemple: "La carrera d'advocat té les seves dificultats".

-En el cas de "carga", podem dir CÀRREGA o CARREGAMENT quan ens referim a allò que es posa sobre alguna cosa per a ésser transportat. Exemple: "Aquest camió porta massa càrrega". La paraula CARGA només és correcta quan parlem d'una mesura de pes. Exemple: "Tres cargues de vi".

-Sobre la paraula "círcul", hem de diferenciar quan parlem d'un CERCLE, és a dir, de la porció d'un pla limitada per una circumferència, de quan ens referim a un CIRC com a espectacle

-Sobre el barbarisme "cierre", hem d'intentar diferenciar també quan parlem de la TANCA, és a dir de la REIXA, ESTACADA, amb què es tanca una obertura; o la BALDA, BARRA, etc. amb què es tanca una porta, una finestra, et.; de quan ens referim a l'acció de tancar o de tancar-se, és a dir, del TANCAMENT. (J. AULEDAS)

ANAR MÉS ENLLÀ

Avui per un considerable percentatge dels infants(i adults) del món, els dels països prou privilegiats econòmicament, és nit de Reis.

Desitjada, somniada, mitificada... i ara sortosament ha arribat.

Al capvespre, quan el xiulet de la sirena feia bategar fortament el cor dels menuts, les botigues començaven a esdevenir petits mercats; dotzenes i dotzenes de mare-avi-padrina-xicot... àvids de firar-se, repassaven presents, robes, joguines... exposats curiosament i temptadorament en prestatges i aparadors.

Alguns pràctics i segurs alhora, en un clucar d'ulls escollien la seva compra. La majoria, però, anava d'establiment en establiment, i hi romania llarga estona, remenant, pressupostant, escorcollant un munt de regals, deixant-se seduir pel gust d'allargassar aquests instants tot recordant emocions viscudes fa un grapat d'anys, o complaent-se tot sabent-se protagonista en repartir felicitat... sentint-se poder adquisitiu. Què n'hi ha d'objectes deliciosament inútils que ens atreuen el desig de posseir-los.

Ha enfosquit, i hom s'ha anat endreçant cap a casa seva. Els carrers han quedat orfes de gent i la solitud n'ha fet el seu niu. Hora màgica. Els infants però, no dormen planers aquesta nit, es belluguen inquiets dins el seu llit, vigilen atents, esperen - l'endemà... tan lluny encara.

És bonic veure els seu ulls quan desembolcallen els paquets. Però em fa pena fer-los viure temps d'espera, per a donar-los, sempre, la joguina que cadascú, d'acord amb les seves possibilitats, ha procurat que triés. Em sap greu que ja els en creem d'aquesta mena d'esperança. Perquè nosaltres, adults, no les hem deixat mai. Se'ns han fet necessàries, ens hi aferrem desesperadament.

Cap d'any mateix, se'ns ha marcat com una diada per a fer-nos il.lusions cara a l'esdevenidor. I per a fer l'ambient propici, és obligat "passar-ho bé", "la disbauxa" (so-par car, l'espectacle enlluernador, l'alcohol, hi són imprescindibles)... I si bé ho mirem, el primer jorn de l'any no és sinó el següent del seu ahir, un més en la successió d'espais temporals que hem creat i anomenem dies.

I tanmateix, és ben cert, que ens cal un trencament, posar-nos un punt de partida per a refer l'esperança malmesa o començar a petjar nous viaranyes.

Però no així. No ens deixem enganyar. Se'ns marca un dia per a tots, no ens deixen escollir el moment, un únic dia per a evadir-nos fictíciament de la nostra esfereïdora quotidianitat, gris, injusta... on s'apedreguen tants anhels... unes quantes hores, i llavors ens cal tornar de nou a reprendre la roda. I ens assenyalen un dia de la mare, i un de l'amor, un de la pau, i un any de la dona, i un any de l'infant, i..... És que som impotents per a fer que sigui fet natural tots i cadascun dels dies? És que l'amor, la justesa... són fets excepcionals, de comptades ocasions?...

I la indústria ho ha explotat al màxim, i ha vestit aquestes jornades amb l'embolcall de l'ADQUISICIÓ.

M'aradaria esbrinar si els humans aconseguiríem prescindir d'aquestes pseudo-esperances que ens anul.len poc a poc les autèntiques, i veure fins a quin punt ens són necessàries. Però ho veig difícil, car el procés de producció desmesurat s'imposa.

I amic, t'agradi o no, tu i jo som peces clau en l'engranatge d'aquesta societat de consum que ens va ofegant. I nosaltres ens entestem en fer-li el joc amorosament, perquè continui fent-nos presoners dels nostres estúpids capricis.

És bonic veure la il.lusió d'un infant la diada de reis; sí, certament crec que és molt bonic, però tanmateix penso en el seu demà i m'adoleix d'avesar-los a tan minses esperances. Caldrà que els ensenyem també a saber anar més enllà que nosaltres mateixos. (6-1-81)

-MARIA TERESA-

TOT ÉS MÚSICA

Començo escoltant a Ray Charles amb el seu incomparable estil, provocant l'alliberació cerebral, per posar-te a volar amb la seva música; però "a mon ami" estic segur que n'hi haurà que diran d'això "nai de nai", doncs que l'escoltin un parell de cops més, en les millors cançons, i si tot i així encara "nai de nai", doncs que hi fotrem, no a tots ens agrada allò mateix i punt.

Seguint amb temes musicals i mirant de tocar altres punts, em poso a escoltar ara a la Emmylou Harris, que com molts sabeu és assumpte de country, com que estic segur també que molts que em coneixen direu "no falla", doncs exactament no falla. Anem cap a l'Oest americà, entran al saló a seure i hi trobareu en Búfalo Bill i l'Emmylou Harris amb en Dylan, en Kenny Rogers, etc... Però escolteu de moment a l'Emmylou Harris perquè si en Búfalo Bill ens ha d'explicar la seva vida no acabariem mai.

Bé, doncs què us en puc dir de l'Emmylou sinó que és la guitarra, el banjo, el violí i la veu ficats dintre d'una caixa de música, que quan s'obre surt tota la força del perfeccionisme i de la bellesa del Country.

I parlant d'en Dylan -Qui és que no l'ha escoltat? doncs em sembla que em puc estalviar lletra, si de cas el que podria dir ja seria aprofundir dins la seva vida, però ai xò ho deixarem per un altre cop.

Bé, Sabeu què? Tancaré aquí l'escrit Però Bé i en Kenny Rogers? -En Kenny, de bo que és, en tinc el plàstic dels discs gastats de passar-hi l'agulla, com sabeu molt bé.

No l'he tancada a dalt però sí que la tanco aquí abaix, un altre dia potser entrarem a aprofundir més en particular.

ADEU

MIQUEL BATALLÉ

NOTÍCIES DE CARRER

LLAGRIMOSSES

- Han detingut uns dos-cents nens per anar a esperar els Reis amb bombes.

- Els "Grandes Relatos" de la Coral, que la PERXADA publica cada mes, com s'acabaran? amb abraçades i petons, o com el rosari de l'Aurora. El pròxim mes ho sabrem.

- El PSUC s'ha quedat sense suc, però ara té "Frutos Secos".

- L'Ajuntament iniciarà una campanya propa pereres, tot passant a recollir els pots d'es cames, per usar-los de paperera.

Felicitem l'Ajuntament per aquesta idea tan econòmica.

- La Perxada ho veu tot tan negre, que fins i tot el neixement del nen Jesús, ens l'ha pintat de color negre.

L'INVENCIBLE CAPITÀ TRO

SARSANEDAS, UN PLA AL CALAIX

Nascut a la Ciutat Comtal el 1924. Exilat a França el 38. Gran defensor de la cultura catalana durant el franquisme. Redactor a les revistes "Ariel" (1947-51) i "Serra d'Or" des del seixanta -quatre. Actor i director de teatre -recordem "Primera història d'Ester" (de l'Espriu) i "Cruma" (d'en Pedroló)- a l'Agrupació Dramàtica de Barcelona. Professor de català a Glasglow (Anglaterra) i de llengua i literatura francesa a casa nostra.

Poeta en "A trenc de Sorra", "La Rambla de les Flors" -premi Óssa Menor- "Algunes preguntes, algunes respostes" i "Postals d'Itàlia". Narrador en reculls de contes com "Mites" -que fóra la seva revelació contística- "Plou i fa sol", "El Balcó", i en novel·les -prou conegudes com "Contra la nit d'Oboxangó", "En Peret a Portobello" i "Martell".

Aquest és en Jordi Sarsanedas i Vives, guanyador del "Josep Pla" d'enguany amb la novel·la "La noia a la sorra", escrita a l'exili i guardada en un calaix du rant vint-i-cinc anys, i on es reflecteix, com és palès en totes les seves creacions, les relacions entre el jo i el món -homes i coses-.

L'atorgament d'aquest guardó no premia solament l'obra -mal que és la seva finalitat- sinó que és, a més a més, l'afibllall que consabra una vida dedicada, dia a dia, al desenvolupament de la cultura catalana arreu de l'orbe.

PUIGVÍ I FUNOLLET

FUTBOL

per Jaume Sureda

-SEGONA CATEGORIA REGIONAL-

RESULTATS

Pontense, 2 - Arbúcies, 1
Arbúcies, 7 - Besalú, 0
Borrassà, 0 - Arbúcies, 5
Arbúcies, 4 - Sils, 0

CLASSIFICACIÓ

1er. VILOBÍ, 27 † 7 punts
2on. VIDRERES, 26 † 6 punts
3er. ARBÚCIES, 25 † 5 punts

Amb tres fortes "ensacades" pels equips rivals, va cloure l'Arbúcies la primera meitat del campionat. Potser s'esperava més de l'equip local, sobretot a camp contrari, on només s'han aconseguit sis punts, però, serà bo de veure si a partir d'ara aquest conformisme que ens ha perjudicat paleament s'ha superat o si ben al contrari, continuem amb les mateixes falles de tota la competició. La gran plantilla de què disposa el Sr. Montero no ha demostrat encara la seva vàlua, car ha de donar moltes més satisfaccions als afeccionats i no conformar-se amb anar fent la viu-viu. La segona volta ens demostrarà si la situació s'ha capgirat i si la superació és un fet.

-III CAMPIONAT D' EMPRESES BAIX MONTSENY -

RESULTATS

At. Vald., 4 - Estrella, 0
At. Vald., 4 - Lanza, 2
Estrella, 3 - At. Vald., 2
USO, 1 - At. Mont., 5
Pàmies, 2 - At. Mont., 1
Ind., 5 - Lanza, 0
Lanza, 1 - Ind., 5
Inde., - Gualba, (susp)

Imbatuts i amb dos punts d'avantatge sobre el Gualba, segueix l'Independendent al davant de la classificació al començar la segona meitat del disputat campionat.

Serà capaç l'equip verd d'aguantar el furiós atac dels seus rivals? És difícil de preveure, però els homes independentistes no surten mai a fer el préssec.

-ALEVINS "A" I "B"-

Els alevins "A" han assolit -després d'una victòria per 2-0 envers el Lloret- el primer lloc en la classificació. Els "noiets" que preparen en Xavi Puntí i en Rafel Ribera sols han perdut un partit dels 11 disputats i compten amb moltes possibilitats de conquerir un campionat que sols pel seu afany de superació -verament admirable- es mereixen. És evident que -l'afició no dóna als equips inferiors la importància que tenen i la falta d'ajuda és palesa.

RESULTATS

ALEVINS "A"
Tossa, 0 - Arbúcies, 5
Arbúcies, 2 - Lloret, 0

ALEVINS "B"

Arbúcies, 0 - Vidreres, 4

CLASSIFICACIÓ

1er. Arbúcies "A" 20 punts
2on. Vidreres 17 punts
3er. Lloret 17 punts
7è. Arbúcies "B" 5 punts

INFANTILS

Arbúcies, 8 - Lloret, 1
 Vidreres, 0 - Arbúcies, 7
 Arbúcies, 0 - Montessori, 1
 Caldes, 1 - Arbúcies, 9

CLASSIFICACIÓ
 1er. Montessori
 2on. Arbúcies
 3er. Tordera

JUVENILS

Arbúcies, 2 - Quart, 0
 Maristes, 5 - Arbúcies, 1
 Bescanó, 2 - Arbúcies, 2

MUNTANYISME

L'activitat d'aquest grup de gent que fem muntanya, no queda estanca- da a les vacances d'agost, sinó que és constant durant tot l'any; ni tam- poc no és la d'anar tots allà mateix perquè els problemes de treball, la forma física, o molts d'altres, fan que no sempre puguin anar-hi tots els components d'aquest grup, però per això no deixem de treballar i fer ac- tivitats.

Algunes de les activitats que fem molt sovint, són les d'anar als "Es- queis de l'Olivar", o al "Turó de Grenys", a practicar l'escalada, igual que la d'aprofitar alguna de les nevades de l'hivern, per anar a fer algu- na canal de les Agudes, o dels Castelletts, que amb un dissabte o diumenge al matí, és suficient.

Si entre vosaltres surt algun o alguna que estigui interessat per venir durant aquestes activitats de tipus lleuger, o d'altres de més llargues, o més en caire de caminada a seques, sense enfilar-se a dalt d'un roc, pot dirigir-se a qualsevol de nosaltres:

FERRAN, JAUME, JORBA, MAC, TERRI, VADO, o ESPORTS SERRAS

Un dels membres d'aquest grup, a causa que la "mili" l'impedí de poder venir als Alps, va aprofitar per anar al "Naranjo de Bulnes", lloc cone- gut per alguns de nosaltres, però no el cim d'aquest pic. Junt amb un com- pany basc, assolien el cim el dia 2 d'agost, a les 11 del matí, pujant per la cara Sud, que és d'un IIIer. - IVrt. grau de dificultat.

Els graus d'escalada són de Ier. el més fà- cil i VIè el més difícil; també hi són en ar- tificial, que vol dir fer servir estreps (es- cales de corda de 3 ó 4 esgraons) per superar obstacles.

La primera escalada al "Naranjo de Bulnes" fou el dia 5 d'agost de 1.904, feta pel mar- quès de Villaviciosa d'Astúries, D. Pedro - Pidal, que havia anat a Chamonix a fer un - curs d'escalada, i pujà l'Agulla del Dru; - i el caçador, Gregorio "El Cainejo", que en començar la grimpada, es va descalçar, pujant per la cara Nord.

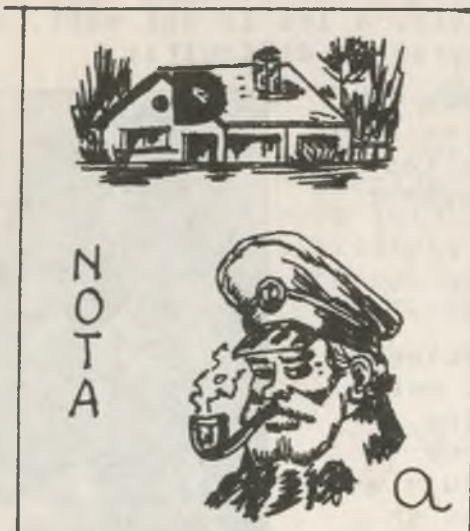

1) VIDEOTEST

	SÈRIES		RESPOSTES			
			A	B	C	D
1						
2						
3						

TRACTEU DE TROBAR, ENTRE LES POSSIBLES RESPOSTES QUE US DONEM, LA QUE CORRESPONDRIA A LA SÈRIE COMENÇADA.

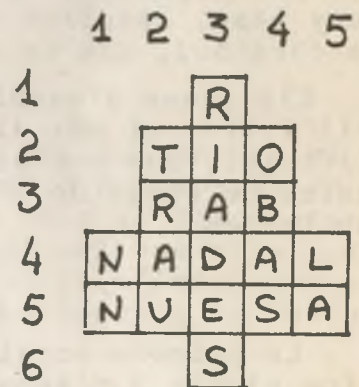
2) JEROGLIFFIC

A ON ERES?

SOLUCIONS: (al número anterior)

1) MOTS ENCREUATS

3) MANUSCRIT:
 ALLÀ A DALT D'UNA PENYA
 N'ÉS NAT EL JESUSET
 NUET, NUET,
 QUE ÉS FILL DE MARE VERGE
 I ESTÀ MIG MORT DE FRED,
 POBRET, POBRET.

FIRMES COL.LABORADORES:

CARNISSERIA

ARIMANY

F. CAMPRODON, 4 - ARBÚCIES

BAR EL CENTRE

F. Campredon 32

ARBÚCIES

CANSALADERIA

Anna M. Ballús

F. Campredon, 6 ARBÚCIES

hostal Torres

C/ F. CAMPRODON, 14

Telèfon 86.00.42.- ARBÚCIES

servei tècnic
JOHE

DISTRIBUÏDOR OFICIAL:
ZENITH i PHILIPS

ALTA FIDELITAT
ELECTRODOMESTICS ANTENES T.V.

LLISTES DE NOCES
OBJECTES DE REGAL

GIRONA: C/ Narcís Blanch, 28 (final C/ Migdia) Tel. 21 93 97
BREDÀ: C/ Sant Iscle, 6 Tel. 87 08 65
ARBÚCIES: C/ Sorral, 72 Tel. 86 03 81

**"la Caixa
Cada dia
més
a prop.**

**Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.**

**CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"**